

BRUID OP BESTELLING

Vrolijk blijspel in twee bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BRUID OP BESTELLING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

PATRICK VAANDRAGER, een slonzige, morsige man van tussen de 50 en 65 jaar. Gepensioneerd en weduwnaar, sloddervos. Liefhebber van een slokje. Of... doet hij maar alsof?

STELLA VAANDRAGER, zijn oudste dochter. Tussen de 25 en 45 jaar. Oprecht bezorgd over het leven dat haar vader thans leidt. Maar is deze bezorgdheid oprecht, of vreest zij voor haar erfdeel?

LUCY VAANDRAGER, jongste dochter van Patrick, zus van Stella. Eveneens in de leeftijd tussen de 25 en 45 jaar. Een vrolijke meid met een drukke baan. Tenminste, dat zegt ze.

CAROLA SCHEEPSTRA, overduidelijk een dame van lichte zeden, ook al beweegt zij zich in het wat betere circuit van de escortbranche. Hevig opgemaakt. hoge hakken en korte rok, een dellerig type. Tussen de 20 en 35 jaar.

NETTY PEPERKAMP, relatie-therapeute. Een tuttige verschijning, maar schijn bedriegt. Tussen de 35 en 50 jaar. Te hulp geroepen door Stella om de situatie waarin Patrick verkeert te wijzigen.

SONJA VAN TORENBURG, een date van Patrick. Een dame uit de betere kringen, erg officieel en afgemeten. Een bedachtzaam type, is er op uit om een rijke echtgenoot aan de haak te slaan. Tussen de 40 en de 60 jaar, mag ook ouder.

Eén mannenrol, vijf vrouwenrollen

EERSTE BEDRIJF

Decor: een onbeschrijflijke wanorde op het toneel. Centraal een stoel, voorts omgevallen meubelstukken in desolate staat, vooral veel lege drankflessen, her en der ligt kleding op de grond of hangt aan een lamp, over een wrakke tafel. Egaal grijs of zwart achterdoek. Opkomst en afgang via de coulissen.

Stella: *(komt op van links, schrikt van de rommel. Slaat de hand voor de mond, schudt het hoofd vertwijfeld)* Ohhh!

Lucy: *(komt op van rechts. Eveneens verbijsterd)* Allemachtig.

Stella: *(verontrust)* Dit kan toch niet... Mijn hemel, wat een bende!

Lucy: *(knijpt haar neus dicht)* En wat een lucht!

Stella: *(tot Lucy)* Hoe lang is dit al zo?

Lucy: *(schouderophalend)* Ja, hoor eens, zusje... Ik controleer mijn vader niet elke dag... Toen ik hier een paar weken geleden was oogde het wat rommelig, maar ja, een man alleen...

Stella: *(ontzet)* Hij vervuult!

Lucy: *(geruststellend)* Dat zal wel meevallen... Vader is altijd heel schoon op z'n lichaam geweest, altijd netjes in het pak en zo... Hij zal geen tijd gehad hebben om een en ander op te ruimen. *(Op dit moment komt Patrick op van links. Verward haar, vieze vegen op z'n gezicht, een gescheurd jasje of een haveloze trui aan, een slobberbroek met gaten, en letterlijk op een slof en een schoen)*

Stella: *(hevig ontdaan)* Pa!!!

Patrick: *(knorrig)* Wat komen jullie nou weer doen?

Stella: *(verwijtend, wijst op de rommel op het toneel)* Pa! Wat is dit?!?!?

Patrick: *(kijkt dom en zich uitgebreid krabbend in het rond)* Wat is wat?

Lucy: *(ontdaan)* Zo heeft het er hier nog nooit uitgezien!

Patrick: *(onnozel)* Wat bedoel je nou?

Stella: *(scherp)* Pa! Hoe je eruit ziet! Hoe álles er hier uitziet!

Patrick: *(schouderophalend, nonchalant)* Ik heb er geen last van.

Lucy: *(bestraffend)* Moeder draait zich om in haar graf.

Patrick: *(geïrriteerd)* Laat jullie moeder er buiten. Die ligt daar best.

Stella: *(fel)* Wanneer heb je voor het laatst haar graf bezocht?

Patrick: *(ontwijkend)* Och... eh...hmmm... Eens kijken ...

Lucy: *(bedroefd)* Volgens mij weet je niet eens meer hoe lang ze al dood is.

Patrick: *(ijverig)* O jawel! Vijf jaar, vier maanden, drie weken en twee dagen.

Stella: *(bewonderend)* Zo! Dat valt me van je mee!

Patrick: (*blij*) Ik vier elke dag dat ze er niet is.

Lucy: Je bent nooit meer naar haar graf gegaan!

Patrick: (*schamper*) Het is me nogal een lekker weer geweest...

Lucy: Je bent nou niet bepaald het toonbeeld van de treurende weduwnaar, Pa.

Patrick: (*nijdig*) Ik kan er toch niets aan doen dat ze onder een rijdende bus kwam? Laat zo'n mens toch uitkijken... Ik zit met de brokken.

Stella: (*kijkt zuchtend in het rond*) Ja, dat zie ik... Toen moeder nog leefde zag het er nooit zo uit.

Patrick: (*met een verongelijkt gezicht*) Jullie moeder had een schoonmaaktic. Alles rook altijd naar lysol en chloor. Zo smaakte het eten trouwens ook, als het al ergens naar smaakte. En toen kreeg ze die afwijking van makro-biotisch eten. Kreeg ik een bord gekookte haver. Ik zat compleet te hinniken.

Lucy: (*enthousiast*) Maar het was wel gezond!

Patrick: (*mopperend*) Ik ben toch verdorie geen paard!

Stella: Wie kookt er nu voor jou?

Patrick: (*plechtig*) M'n lieve dochter Stella... Jouw vader kookt al jaren zelf. Geen tafeltje dekje meer, geen groeps- maaltijden in het zorgcentrum, geen Chinees...

Lucy: (*angstig*) Maar toch wel gezond?

Patrick: Ik ververs het frituurvet ieder half jaar.

Stella & Lucie: (*ontzet*) Frituurvet?

Patrick: (*opgewekt*) Ja, want dan is het zwart. Of heel diep donkerbruin. En dan zie je niet meer of de patat gaar is.

Stella & Lucy: (*naar adem snakkend*) Patat!!!

Patrick: (*ijverig*) Of de kroketten, natuurlijk. Of de bamischijven, want ik houd wel van afwisseling.

Lucy: (*geschrokken en ongelovig*) Je eet iedere dag patat?

Patrick: (*verrukt*) Heerlijk. Frikandellen, mexicano's, kipcorners, nuggets, slaatjes... En zo nu en dan een half kippetje, als ze in de aanbieding zijn.

Stella: (*geschrokken*) Da's toch hardstikke ongezond?

Patrick: (*zegevierend*) Ik ben nooit meer ziek. Heerlijk is het.

Lucy: (*eveneens geschrokken*) Lieve hemel... Hoe ziet de keuken eruit? (*Zij gaat geschrokken rechts af*)

Stella: (*ferm*) Pa... Dit kan echt niet. (*Uit de coulissen klinkt een harde bons, een hoop gekraak en glasgerinkel, gevolgd door een pijnlijk geschreeuw van Lucy*)

Stella: (*verschrikt*) Wat is dat? (*Lucy strompelt van rechts het toneel weer op, zet zich voorzichtig op de stoel*)

Lucy: (*kreunend*) Ooo... Verschrikkelijk.

Stella: (*bezorgd op haar toe gaand*) Ben je gevallen?

Patrick: (*knorrig*) Je bent net je moeder... Die keek ook nooit uit.

Lucy: (*steunend en pijnlijk*) Ik gleed uit...De keuken is spekglad... De vloer, het aanrecht, de ramen... En er staan alleen maar frituurpannen, en de schimmel zit erop.

Patrick: (*beslist*) Vijf. Vijf frituurpannen heb ik, want de vissticks bak ik apart, anders smaakt alles naar de vis, en dat vind ik niet lekker.

(*Tot Stella en Lucy*) Jullie vader heeft heus wel smaak, hoor.

Lucy: (*moeizaam slikkend*) En de koelkast... Brrr...

Patrick: (*haastig*) Nee, die gebruik ik niet... Je moet niet zo veel voedsel in voorraad hebben, dan bederft het maar... Ik koop alles iedere dag vers bij de supermarkt, verse patat, verse nassiballen, verse...

Lucy: (*hem onderbrekend*) De koelkast is helemaal groen. Het mos groeit er op. En in de keukenkastjes groeit klim-op...

Patrick: (*enthousiast*) Ja, leuk Eh? Het keukenraampje ging stuk en toen is de klim-op die aan de buitenmuur groeide naar binnen gekomen... Heb ik maar zo gelaten, zou jullie moeder met haar milieuvoorliefde ook op prijs hebben gesteld!

Stella: (*verbijsterd*) Dat keukenraampje was al stuk toen (*wijst op Lucy*) Lucy en ik nog thuis woonden!

Patrick: (*tevreden*) Er groeit ook een heleboel klim-op in de keuken.

Lucy: (*ferm en vast besloten*) Pa, dit kan niet zo verder. Dit moet veranderen, zo ga je...

Patrick: (*knorrig*) Ik wil helemaal niet veranderen. Ik ben best tevreden zo, en ik ben niemand tot last.

Stella: (*waarschuwend*) Je bent helemaal alleen!

Patrick: (*mopperend, maar tevreden*) Juist. En dat bevalt me prima.

Lucy: (*angstig*) En als jou iets gebeurt?

Patrick: (*zich verwerend*) Wat moet mij nou gebeuren?

Stella: (*ferm*) Van alles. Je bent een man op leeftijd. Je kunt struikelen, iets breken, je kunt een hartaanval krijgen...

Patrick: (*venijnig*) Je draagt het mij te hoopvol voor.

Lucy: Helemaal niet... Wie moet jou dan verzorgen? Ik heb geen tijd, ik heb drukke baan. Stella heeft haar gezin.

Patrick: (*nuchter*) Heerlijk, zulke meelevende dochters. Dat hebben jullie echt van jullie moeder. Die zag ook overal leeuwen en beren. Maar maak je geen zorgen, er zijn genoeg dames die mij in geval van nood willen bijstaan.

Stella: (*fel*) En die uit zijn op jouw geld. Eigenlijk ons geld.

Lucy: Ja, want moeder was heel vermogend, dat weet jij ook wel.

Patrick: (*grijzend*) Ja zeker... Waarom dachten jullie dat ik met jullie moeder getrouwd was? Vanwege haar sensuele uitstraling?

Lucy: Je hield toch van mamma?

Patrick: (*tot de zaal*) De sexualiteit van een pak diepvries spinazie, en nog dik op de koop toe.

Stella: (*bestraffend*) Pa! Is het nou uit!!

Patrick: (*ijverig*) En ik mocht niets. Een borreltje voor het eten? Vergeet het maar. Kreeg ik een glas rooie bietensap. Een toetje? Meestal een zure sinasappel, dat was zo goed voor je cholesterol. Een avondje stappen? Wat denk je wel wat het kost. Vakantie? Ze had al last van heimwee als ze de straat uit was.

Lucy: (*verbaasd*) Hoe heb je ons dan gekregen?

Patrick: Beide keren dat ik jullie verwekt hebt was ik stomdronken, en dan maakt het niet zo veel uit met wie je het doet.

Stella.: Dus je bleef bij moeder...

Patrick: (*haar onderbrekend*) Ik dacht: eens is het voorbij. Dan komt mijn tijd. Ik moet het gewoon afwachten, het zal toch niet altijd tegen zitten? En ziet, mijn gebeden werden verhoord.

Lucy: (*met stijgende verbazing en verontwaardiging*) Nou ja zeg!

Stella: Het was wél mamma's geld!

Patrick: En nu is het mijn geld, ik kan ermee doen wat ik wil,

Stella: (*perplex*) Ruim vijf ton!

Patrick: (*slim*) Plus haar levensverzekering van twee ton. En het smartegeld van de busmaatschappij waarvan de chauffeur jullie moeder ondersteboven reed. Maar dat heb ik eerlijk gedeeld.

Lucy: (*verbaasd*) Gedeeld? Met wie?

Patrick: (*zegevierend*) Met die chauffeur natuurlijk! Voor wat, hoort wat. Die man was er dood mee an, dus een goedmakertje was wel op z'n plaats.

Stella: (*sniffend*) Mamma's dood was verschrikkelijk. Ik mis haar nog iedere dag.

Lucy: Voor ons was ze de liefste moeder van de hele wereld. Zorgzaam, begripvol, attent...

Patrick: (*wrevelig*) Nooit iets van gemerkt. Dat deed ze dan zeker alleen als ik niet in de buurt was. Mevrouw IJsklomp.

Stella: (*terneergeslagen*) En nu verbras je alles.

Patrick: Ik begrijp niet waar jullie je zo druk over maken. Ik red me best in m'n eentje.

Stella: (*argwanend*) En welke dames bemoeien zich dan met jou?

Patrick: (*nonchalant*) O, die kun je bellen... Meestal een 06 nummer, met een Kamer van Koophandelnummer erbij... Er zijn ook bureaus die voor je bemiddelen. Dat gaat heel vlot. Binnen een uur staat er

zo'n dame bij je op de stoep. Ze stellen geen lastige vragen en ze doen precies wat je van ze verlangt. Da's erg prettig, want jullie moeder deed nooit wat ik haar zei. Deze dames zijn een verademing. Een bruid op bestelling, en na de huwelijksnacht zijn ze weer verdwenen.

Stella: *(in hijgende verbijstering en verontwaardiging tot Lucy)* Lucy! Hij doet het met escortgirls!

Lucy: *(benauwd)* O jee.

Stella: Callgirls!!!

Lucy: *(beducht)* Ja ja.

Stella: Hoeren!!!

Lucy: *(duidelijk niet op haar gemak)* Ach, dat is zo'n groot woord... Gezelschapsdames, met een socialiserende taak.

Stella: *(woedend)* Welja, ga het een beetje goed zitten praten!

Patrick: *(vrolijk)* Ik ga ook wel eens naar zo'n club... Kost een paar centen, maar dan heb je ook wat. Keuze te over, allemaal even vriendelijk, meewerkend, meelevend, zorgzaam, begripvol, attent...

Lucy: *(triest)* Pa! Dat is toch allemaal gekochte liefde... Die meiden menen er niets van, die spelen maar dat ze je zo aardig vinden.

Patrick: *(bewonderend)* Dan zijn het stuk voor stuk perfecte, actrices... Daar kan geen filmster tegen op. Want ik weet hoe zwáár dat is, net doen alsof je iemand aardig vindt...

Stella: *(nijdig)* Dat weten we nu wel.

Patrick: *(nadenkend en op z'n vingers aftellend)* Eens even kijken, waar was ik laatst ook al weer... 0 ja. Daar had je Winnie, die kleine roodharige... En Thera, zo'n grote donkere... En Carola natuurlijk, die blonde. Die komt hier ook regelmatig even langs. Altijd heel gezellig. We drinken wat, we gaan uit eten, pikken een bioscoopje, en ze zit nooit te zaniken dat ik m'n bestek niet goed gebruik en hoeveel calorieën ik nu weer naar binnen werk. En dan even lekker van wippestijn en weg is ze weer, tot de volgende keer. Perfect!

Lucy: *(verbaasd)* En die ontvang je in deze bende?

Patrick: *(even verbaasd)* Heeft ze nog nooit over geklaagd. Maar ik betaal natuurlijk altijd vooruit, dat scheelt.

Stella: *(vol verachting)* Walgelijk. En dat allemaal van het geld van mama. Ons erfdeel.

Patrick: Helemaal niet. Ik doe uitermate goed werk. Een soort ontwikkelingssamenwerking. Al die dames verkeren in barre omstandigheden. Hebben bloedjes van kinderen, financiële problemen, huurachterstand, schuldsanering, noem maar op. Ik houd ze uit de bijstand. *(Gelukzalig)* Het is heerlijk om goed te kunnen doen. Hallelujah!

Lucy: (*verbijsterd tot Stella*) Hij is stapelgek! Ik geloof warempel dat hij het nog meent ook!

Patrick: (*op zijn horloge kijkend*) Ah, al zo laat... Carola kan ieder moment komen...

Stella: (*hoogst verbaasd en geïrriteerd*) Wat bedoel je?!

Patrick: Carola komt iedere (*noemt de dag en datum van de voorstelling het tijdstip dat het gedurende de voorstelling ook daadwerkelijk is*) voor een gezellig onderonsje... Dus als jullie me willen excuseren... (*Patrick rechts af*)

Lucy: (*angstig*) Dit gaat niet goed, hoor...

Stella: (*vastbesloten*) We moeten ingrijpen. Ik heb een plan. Vader moet in therapie.

Lucy: Hoe bedoel je?

Stella: (*docerend*) Luister. Willen we nog iets van ons erfdeel behouden dan moeten we het slim aanpakken... Pa is nu op drift. Dat moeten we behoedzaam bijsturen. Er grof tegen in gaan is geen optie. Dan gooit vader z'n kont tegen de krib en dan zijn we nog verder van huis. Het gaat ook om ons familiekapitaal. We moeten zien te voorkomen dat dat verdamppt. Het is dus ook ons belang.

Lucy: (*hoopvol*) Zou je denken?

Stella: Hij is helemaal smoor van die Carola. Ik ken dat soort schepsels. Die plunderen een man als vader helemaal leeg. We gaan dit eens serieus aanpakken. En heel subtiel.

Lucy: Wat zou je ervan denken als we maatschappelijk werk inschakelen? Of het Leger des Heils? Die hebben ervaring met het weer op de rails krijgen van ontspoorde mensen.

Stella: (*geschrokken*) Alsjeblieft zeg, doe me een plezier... En dan straks zeker met je hele hebben en houwen op de televisie in zo'n programma als "Help, mijn vader is alleenstaand"? Dat hoort toch niet bij ons soort mensen! Wij horen toch bij de upper-class!

Lucy: (*triest*) Alsof die niet ontsporen.....

Stella: (*ferm*) Maar wij doppen onze eigen boontjes, wij lossen het zelf wel op. Al dat geneuzel van hulpverleners zus en relatietherapeuten zo... Vader moet opnieuw aan de vrouw. We moeten een bruid voor hem zien te vinden binnen onze eigen kring... Denk eens even mee! Er is toch vast wel een acceptabele weduwe waar we vader aan kunnen koppelen?

Lucy: (*komt verrast op een idee*) Anita Molenkamp!

Stella: (*beslist*) Dat kan je vader niet aandoen. Het is triest dat Anita weduwe werd, dat gun je niemand, maar voor haar man was het een zegen dat-ie van haar af was. Anita is de vleesgewoorden

wraakgodin, die is in staat om zelfs met de maagd Maria ruzie te krijgen, zo'n vervelend mens is dat.

Lucy: (*ijverig*) En dan hebben we nog Colette de Haan...

Stella: (*fel*) Nee. Die zou z'n dochter kunnen zijn, en daarbij is dat kind zo ongelooflijk dom... Ik nam haar een keer mee naar een concert van Oude Muziek... barok enzo. Zij dacht serieus dat we naar een optreden van de Beatles nieuwe stijl gingen...

Lucy: (*nadenkend*) Dan weet ik het zo gauw niet meer...

Stella: (*peinzend*) Maar misschien is het niet zo'n gek idee om een professional in te huren. Maar dan wel iemand uit ons milieu. Iemand met tact. En vooral: discretie! De hele wereld hoeft niet te weten dat Patrick Vaandrager, dé Patrick Vaandrager, de vader van Stella en Lucy, er na het overlijden van zijn vrouw zo'n bende van heeft gemaakt... Want dat straalt natuurlijk ook een beetje op ons af, zusje! En dat kunnen we beiden NIET hebben.

Lucy: (*in gedachten*) Ja, daar heb je gelijk in... Publiciteit is mooi, maar het moet wel iets bijdragen.

Stella: Zo is het maar net. Een oud-wethouder die aan lager wal is verzeild... Daar smullen ze van. Niet doen dus. Ik las in de NRC een artikel over ene Netty Peperkamp, van het Instituut Peperkamp, dat zit ergens in Gelderland... Dat heeft een goede naam in relatiebemiddeling in de hogere kringen... Voor de beter opgeleide man of vrouw dus... Ik heb dat uitgeknipt, ik ga eens contact opnemen met die dame... Eens kijken of zij mogelijkheden ziet. (*Vanuit de coulissen kinkt het geluid van een deurbel. Patrick komt gehaast van links het toneel op. Hij is nu aanzienlijk beter gekleed en gekapt, draagt een chic huisjasje, een choker, een lichte sportieve broek*)

Patrick: (*verstoord tot z'n beide dochters*) Zijn jullie er nou nog... Verdorie! Ik zei toch dat ik bezoek verwachtte! En daar kan ik jullie niet bij gebruiken... Die bemoeizucht iedere keer...

Stella: (*bijna bedwelmd door de wolk van aftershave waarin haar vader gehuld is*) Allemachtig, pappa... Wat heb je op?

Patrick: (*ongeduldig*) Soir de Paris... Met een beetje Davidoff en Joop... En natuurlijk deodorant van Axe. En mondwater, want ze houdt van een frisse kus.

Lucy: (*argwanend-dreigend*) Ze houdt van een frisse kus...?

Stella: Alsof je een bus WC-reiniger hebt leeggespoten! (*Er wordt weer lang en indringend gebeld*)

Patrick: (*zenuwachtig*) Ze is niet gewend zo lang te wachten... Ik ga open doen! (*Patrick gehaast rechts af*)

Lucy: (*beslist*) Hij heeft een date!

Stella: *(even beslist)* Mooi. Kunnen we precies zien waar hij op valt. Waarschijnlijk een ander type dan moeder, maar daar is mee te leven. Dan hebben we een beetje een idee wat hij zoekt, en of ze past in ons milieu...

Lucy: *(hoopvol)* Misschien valt het verschrikkelijk mee... Is het een aardig en zedig weduwwrouwtje dat precies bij hem past... En dat hem weer met zachte hand op de juiste weg brengt.

Stella: *(enthousiast)* Ja, we moeten niet meteen het ergste denken! *(Patrick van rechts op, samen met Carola Scheepstra, overduidelijk een dame van lichte zeden, ook al beweegt zij zich in het wat betere circuit van de escortbranche. Hevig opgemaakt, hoge hakken en korte rok, décolleté, een dellerig type)*

Patrick: *(knorrig)* En dit zijn m'n dochters Lucy en Stella.

Stella: *(zichtbaar ontdaan, stelt zich voor maar geeft geen hand)* Allemachtig... Eh... Ik bedoel... *(Herpakt zich geeft dan een koel knikje richting Carola)* Mevrouw...

Lucy: *(geeft wél een hand en stelt zich enthousiast voor)* Lucy Vaandrager! Ach, wat leuk om de verloofde van m'n vader te ontmoeten!

Patrick: *(gehaast)* Lucy en Stella stonden net op het punt om weg te gaan! (Maakt dwingende gebaren in de trant van "Verdwijnen jullie nu alsjeblieft")

Carola: *(met een plat accent)* Patty is een moordgoser.

Stella: *(voornaam en uit de hoogte)* Patty?

Carola: Je ouwe heer! Het is net een fles wijn, hoe ouwer hoe lekkerder! Ik heb dat graag, van die lekkere ouwe gasten... Nooit te veeleisend, altijd een paar tientjes fooi en nog een lekkere wip op de koop toe... Alsof het Sinterklaas is!

Lucy: *(verontwaardigd)* Nou ja zeg! U hebt het wel over mijn vader!

Carola: *(vrolijk)* Een lekkere ouwe snoeperd is het! Maar jofel... jofel!!! Veel beter dan zo'n jonge knul.

Patrick: *(probeert zijn dochters weg te duwen, zenuwachtig)* Ja, maar nu moeten jullie toch echt gaan...

Stella: *(ontzet)* Mevrouw! Onze vader...

Carola: Nee hoor, we bidden geen weesgegroetje voor we beginnen, hé Patty... En ook geen Onze Vader...

Stella: *(verontwaardigd naar adem happend)* Patty!

Carola: *(zakelijk)* Kijk, die jonge jongens, dat is niks... Dat legt maar te rampetampen en als je niet uitkijkt slopen ze je hele binnenvoering er uit... Gewoon bar! Een man zoals Patty, da's een lekkere lieverd... Altijd gezellig, en als we klaar zijn gaan we chinezen in De Gouden Draak, hier om de hoek.

Lucy: (*geschrokken*) De Gouden Draak? Dat is de minste eetgelegenheden van de stad... Vorig jaar gesloten geweest vanwege acute voedselvergiftigingsgevallen!

Carola: (*schouderophalend*) Noem mij een Chinees waar het wel schoon is... Wat niet weet, wat niet deert! Maar hun reuzenloempia's zijn perfect, en je krijgt net zoveel bami als je op kan. En na een partijtje vrijen sterf ik altijd van de honger.

Patrick: (*ijverig*) Bij De Gouden Draak heb je een tweepersoons-Chinese rijsttafel voor nog geen twee tientjes... En de rest krijg je mee naar huis, in een doggy-bag. Daar eet ik dan nog drie dagen van.

Stella: (*vol walging*) Paps! Nee toch!!

Carola: (*kijkt Lucy en Stella vorsend aan*) En jullie? Zitten jullie ook in het leven?

Stella: (*verbijsterd tot Lucy*) Het is een call-girl!!

Carola: Ja, maar wel van de betere soort... Alleen voor academici en - hoger opgeleiden... Ingenieurs, advocaten, HBO-ers, een enkele notaris... En politici! Daar wemelt het van! Afgeserveerde fractievoorzitters, oud-wethouders, een enkele gesneuvelde burgemeester... En ik doe de afdeling van boven de vijftig... Eigenlijk ben ik een soort senior-consultant, ha ha ha!

Patrick: (*tot het publiek*) Ik geloof dat het vanavond helemaal niets wordt!

Lucy: (*nieuwsgierig*) En verdient dat nou nog een beetje?

Stella: (*bestraffend tot Lucy*) Lucy! Houd je in!!

Carola: (*loopt docerend over het toneel*) Kijk, het is allemaal een kwestie van mentaliteit. Een beetje goed lichaam, een knap smoeltje, allemaal tot je dienst, maar het moet IN je zitten. Want denk erom, er wordt wat afgeleden in dit land. En dat vertellen ze je dan allemaal. Nou gaat dat bij mij m'n ene oor in en m'n andere oor uit, maar je krijgt het wel allemaal voor je kiezen! Dus doe je net of je de stakkers begrijpt. En dat vreten ze. Met de juiste instelling is het een goudmijn. We worden ingehuurd door een soort instituut.

Stella: (*nu ook nieuwsgierig*) We?

Carola: Ik en nog een paar meiden. We zijn met z'n vieren nu. Eerst met z'n vijven, maar de oudste, Els, die had geluk... Een klant van haar werd smoorverliefd op haar... Tja, zo'n kans laat je niet lopen als je al tegen de vijftig aanzit... Dus Els getrouwd, in het wit, met alle toeters en bellen... Ik was bruidsmisje.

Patrick: (*mismoedig*) Krijg je nog een cursus praktische sociologie ook... Heb ik dat? (*Kort aangeboden tegen z'n dochters*) En

hoepelen jullie nou toch eens op! Jullie hebt hier toch niets meer te zoeken? Carola en ik hebben belangrijke zaken te bespreken.

Lucy: (*verbitterd*) Je zet je eigen kinderen buiten de deur?

Stella: (*zuur*) Zo zeer heeft zij hem al onder haar invloed... (*Tot Patrick*) En wat moet jij dan zo nodig allemaal regelen met deze floddermadame?

Carola: (*schamper*) Kijk naar je eigen, ijskonijn... Ik kom hier tenminste een keer per week, om Patty wat op te vrolijken. Als jullie geweest zijn verkeert hij in een depressie.

Lucy: (*verontwaardigd*) Nee, nou nog mooier! Het ligt aan ons! Alsof wij niets beters te doen hebben dan bandeloze vaders in toom te houden! Wij hebben ons gezin, ons werk, onze verantwoordelijkheden...

Patrick: (*blij tot de zaal*) En daar ben ik allemaal vanaf... En da's wel zo'n prettig gevoel...

Carola: (*venijnig tot Lucy en Stella*) En jullie denken dat ik dat allemaal niet heb? Laat naar je kijken! Dachten jullie dat ik dit werk doe omdat ik niets beters te doen heb? Het is crisis! Ik heb een hbo, ik was directiesecretaresse compleet met Schoevers... Van de ere op de andere dag krijg je te horen dat je "in het kader van de bezuinigingen" kunt OPROTTEN !!! Mag je een uitkering aanvragen... Je solliciteert je wezenloos, maar je bent te oud... Heb ik Patty hier nog nooit horen zeggen.

Patrick: (*nieuwsgierig, tot Carola*) Hoe oud ben je eigenlijk, popje?

Stella: (*vilein*) Half zo oud als ze eruit ziet.

Lucy: (*kijkt nadenkend naar Carola*) Ach, als je de botox wegdenkt...

Carola: (*in beginnende radeloosheid tot de zaal*) Alles heb ik willen aanpakken... Toiletjuffrouw desnoods, schoonmaakster, noem maar op... Je komt niet eens aan de beurt. Achter de kassa? Ze nemen er liever eentje van zestien, die niet kan rekenen maar dat geeft niet, de klant kan het toch ook niet, ha ha ha. Dus blijft er weinig over! En in deze business heb je dan de concurrentie van buitenlandse meiden... Bloed mooi maar je kunt er geen woord mee wisselen, want ze spreken allemaal iets onverstaanbaars... Dus ik moet het hebben van andere zaken.

Stella: (*belangstellend*) Zoals?

Carola: (*telt staccato op haar vingers, af*) Tact. Geduld. Een luisterend oor. Belangstelling. De tijd hebben. Vriendelijk zijn. Vooral niet opjagen. Dat soort zaken dus.

Lucy: (*onder de indruk*) Tsjonge...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto